

RL 1534 010 559 876 9

feladva: 2012.06.18

székesítve: 2012.06.22.

felhívás: 2012.04.26.

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. I. 35.315/2011/4.szám



FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁCI KOLLÉGIUMA 3.	
FŐLAJSTROMSZÁM	BEZDÓIRATON:.....
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2012 -06- 0 8
PÉLDÁNY:.....IV:.....	MELLÉKLET:.....KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM:	32.106/10
UTÓIRATON:.....	

A Kúria a dr. Garajszki Zoltán ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Szabadság tér 12/A.) által képviselt Fair-Conto Zrt. (1138 Budapest, Róbert Károly krt. 61-65.) felperesnek a dr. Matyasovszki Tünde jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Bűnügyi Főigazgatósága (1033 Budapest, Huszti út 42.) alperes ellen vámügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2011. február 22-én kelt 8.K.32.106/2010/7. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 8.K.32.1062010/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A számviteli, könyvvizsgálói, adószakértői tevékenységet végző felperes 2008. szeptember 30-án a FairConto Könyvvizsgáló és Pénzügyi Tanácsadó Bt. (a továbbiakban: Bt.) társasági formaváltásával, annak jogutódjaként jött létre. Az alperes értékelése szerint a jogelőd 2008. március 10-én hatályosított, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló Szabályzata, valamint a Bt-nél kijelölt személy a felperes működése körében nem fogadható el. Ezért a III.608-1/2010. VPOP számú határozatával helybenhagyta azon elsőfokú

Kfv. I. 35.315/2011/4.szám

határozatot, amely a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény (a továbbiakban: Pmt.) 33.§-a (1) bekezdésének és 45.§-a (4) bekezdésének megsértése miatt felhívta a felperest a Szabályzat bemutatására, a kijelölt személy adatainak megküldésére. A közigazgatási eljárás során az alperes helyszíni ellenőrzést folytatott le. Az alperesi határozatot a kiadmányozásra jogosult helyettese írta alá.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot, jogsértés hiányában annak hatályon kívül helyezését kérte. Eljárásjogi - a megbízólevél általános tartalma, a helyszíni ellenőrzés jogszabálysértő volta, határozat aláírásának módja - kifogások mellett előadta, hogy a Pmt. nem rontja le a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) szabályait, az általános jogutódlás a Pmt. hatálya alatt is érvényesül.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében elutasította a felperes keresetét.

Értékelése szerint a megbízólevél tartalma megfelelt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 56.§ (2) bekezdésének, a megjelölt személyek mindegyike jogosult volt az ellenőrzésre, felsorolásuk nem eredményezi a jogintézmény kiüresedését. Az ellenőrzés során a megjelenésre megadott határidő, a rendelkezésre bocsátandó iratok megjelölése nem tekinthető az ügy érdemére kiható súlyos eljárás jogi jogszabálysértésnek, illetőleg a határidő megfelelt a Ket. 49.§ (1) bekezdésének. A kiadmányozási jog belső szabályzattal való engedélyezése nem minősül hatáskör átruházásnak, az 1/2003. KJE-PJE határozat nem alkalmazható: a munkaköri leírással az alperes igazolta a helyettes aláírási jogát. Nem sérült a Ket. 72.§-a (1) bekezdésének f/ és g/ pontja. A Pmt. alkalmazandó szabályainak körében megállapította, hogy a Bt. a Gt. 65.§ (1) bekezdésének megfelelően megszűnt, az új gazdasági formával működő felperes a Gt. 69.§(1) bekezdése alapján, tekintettel a 17.§ (1) bekezdésére, 2008. szeptember 30-ával jött létre: ekkor pedig nem rendelkezhetett olyan Szabályzattal, ami hatályosításra került volna, és így a kijelölt személy bejelentésére vonatkozó kötelezettségének sem tehetett eleget.

Kfv. I. 35.315/2011/4.szám

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az alperesi határozatot hatályon kívül helyező és az eljáró közigazgatási szervet új határozat meghozatalára kötelező ítélet meghozatalát kérte. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a Ket. 72.§ (1) bekezdés f/ és g/ pontjaiba ütköző módon tekintette szabályosnak a határozat aláírását, nem vette figyelembe az 1/2003. KJE-PJE egyértelmű iránymutatását; a Ket. 1.§ (2) és (3) bekezdésébe, az 5.§ (1) bekezdésébe, a 46.§ (3) és (4) bekezdésébe, az 57.§ (1) és (5) bekezdésébe ütközően értékelte szabályosnak a megbízólevelet és az ellenőrzést. A jogutódlás vizsgálata kapcsán az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a releváns jogszabályokat, az alapkérdés az, hogy a jogutód kötelezhető-e olyan hatósági eljárásokra, melynek a jogelőd eleget tett.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdésének, nem összességében értékelte az alperesi hibákat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta, mert az az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával lett meghozva.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (Pp. 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490.).

Az eljárási kérdések tekintetében a jogerős ítélet a helyszíni ellenőrzésre irányadó Ket. 88.§ (4) bekezdésének utaló szabálya folytán helytállóan alkalmazta a Ket. 56.§-ának (2) bekezdését. A megbízólevél tartalma a szolgáltatók körének behatárolása és az egyedi iktatószám alkalmazása folytán megfelelően konkrét volt a jogintézmény jellemzőinek megállapíthatóságához.

A hatásköri szabályok tekintetében az elsőfokú bíróság szintén helytállóan foglalt állást, megfelelően tért ki arra, hogy a kiadmányozó helyettesítésére nem alkalmazható az 1/2003. KJE-PJE határozat. A jogegységi határozat közigazgatási szervek közötti hatáskör delegálásra

Kfv. I. 35. 315/2011/4.szám

vonatkozik. Annak II/b/ pontja rögzíti, hogy a hatáskörrel feljogosított személy kiadmányozási (aláírási) jogának belső szabályzatban való engedélyezése nem minősül hatáskör átruházásnak. Ehhez képest a kiadmányozó helyettesítésének kérdése, még érintőlegesen sem tartozik a jogegységi határozattal szabályozott kérdések körébe.

A felülvizsgálati kérelemnek a Gt. alkalmazhatóságával kapcsolatos indokaira tekintettel megállapítható, hogy a hatósági engedélyek/bejelentések kérdéskörében a jogutódlás időpontjában folyamatban lévő közigazgatási eljárásokra a Gt. kifejezett rendelkezést tartalmaz. A Gt. 70.§-ának (2) bekezdése szerint, ha a gazdasági társaság által, hatósági engedély kiadása iránti kérelemre indított eljárás van folyamatban, a gazdasági társaság köteles az átalakulás elhatározását az engedélyt kiadó hatóságnak haladéktalanul bejelenteni.

Engedéllyel már rendelkező, folyamatosan végzett tevékenységekről a Gt. nem rendelkezik, a jogutódlást követő jogszerű működés érdekében a jogutódnak mindenkor valamilyen, a tevékenységre vonatkozó különös szintű jogszabályban előírt eljárási cselekményt kell teljesíteni. Pl. a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 8/2004. (III. 10.) PM rendelet 8.§ (3) bekezdésének c/ pontja szabályozza a jogutód által az adóraktári engedélyhez kapcsolódó módosítás iránti kérelméhez csatolandó iratokat, ezen belül minden olyan, az engedély kiadásához egyébként szükséges okmányt, igazolást, amelyek a jogutódlásból eredő változásokkal érintett jogszabályi feltételek teljesítését igazolják.

A pénzmosás megelőzése és megakadályozása érdekében készített Szabályzatok körét az 1994. évi XXIV. törvény vezette be. A Szabályzatok első átdolgozására a 2003. évi XV. törvény 16.§-a folytán került sor, amely tartalmában egyébként megegyezett az uniós szabályozás bővülő követelményeire tekintettel megalkotott Pmt. előírásaival.

A Pmt. szabályainak megfelelően a hatálybalépésekor már működő szolgáltatóknak, a 45.§ (2) bekezdése szerint, a törvény hatálybalépését követő kilencven napon belül át kellett dolgozni már meglévő Szabályzatukat az új

Kfv. I. 35.315/2011/4.szám

rendeleteknek megfelelően.

A Pmt. 45.§-ának (3)-(4) bekezdése azoknak a Pmt. 1.§ szerinti szervezeteknek a kötelezettségét szabályozza, amelyek e törvény hatálybalépése után alakulnak meg, (45.§ (3) bekezdés), illetőleg kezdik meg tevékenységüket (45.§ (4) bekezdés). A Pmt. 45.§ (3) és (4) bekezdés szabályozása közötti különbséget nem a „megalakul” és a „kezdi meg” kifejezések esetleges megkülönböztetésében, hanem az érintett szolgáltatói körben kell keresni: a 45.§ (3) bekezdése szerinti szolgáltatóknak tevékenységüket engedélyeztetni kell, míg a (4) bekezdés szerintieknek nem. A Pmt. 45.§ (3)-(4) bekezdése tehát előírja mindazon szolgáltatók Szabályzat készítési kötelezettségét, amelyek a Pmt. hatályba lépésekor még nem működtek.

Ennek folytán a Pmt. nem ad lehetőséget a Szabályzat tekintetében a jogutódlásra. A Gt. 66.§ (1) bekezdés szerinti, társasági formaváltással létrejött jogutódnak a Gt. 17.§ (1) bekezdés szerinti működés megkezdését követően új Szabályzatot kell készíteni.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. rendelkezései közül csak a 206.§ (1) bekezdésére hivatkozott. Eszerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

Az elsőfokú bíróság az alapul szolgáló tényállást feltárta, jogi álláspontját részletesen megindokolta. Nem állapítható meg jogszabálysértés azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték - bizonyítékok összessége - bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség (BH 1994.639.). Ennek folytán nincs lehetőség a feltárt bizonyítékok felperes által hivatkozott eltérő összevetésére.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem jogszabálysértő, azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Kfv.I.35.315/2011/4.szám

A perveztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felperes kérelmén lerótta az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d/ pontja és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint őt terhelő felülvizsgálati eljárási illetéket, így arról külön rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2012. április 26.

Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Huszárné dr. Oláh Éva sk.
előadó bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk.bíró

A kiadmány hitellel:

Holcz
tisztviselő

